

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2017. december

A MEÖT közelgő eseményei:

December 6. szerda 15.00: Közgyűlés

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa Elnöksége

áldott adventet, jó készülődést kíván, hogy

igazán és tisztán tudjuk várni a Megváltó megszületését!

*„Zakariás betelt Szentlélekkel, és így prófétált:
Áldott az Úr, Izrael Istene, hogy meglátogatta és
megváltotta az ő népét.” (Lk 1,67-68.)*

Steinbach József elnök
és
Dr. Fischl Vilmos főtitkár

Ne vesztegelj!

Hozzád pásztorok és bölcsék
meghódolni jöttek
s gyönyörködtek... Örvend a szív
minden újszülöttnek.

Kedves vagy te, ahogy anyád
dajkál mosolyogva.
Míntha tested harmatos, friss
virágszirom volna.

S milliók, kik éj s nap csak a
testért robotolnak,
ma lélekben jászolodhoz
elzarándokolnak.

De én ennél messzebb látok:
látom a Keresztet,
melyre értem áldozatként
durván felszegeztek.

Látom a vért, mely a sötét
bűnt tisztára mossa,
s látom a nagy követ a zárt
sírról félredobva.

Látlak mennybe emelkedni
megdicsőült testben,
s tudom: tiéd a hatalom
földön és a mennyben.

Ezért van jó békességem,
neved ezért áldom,
nekem már nem Kisdéd vagy, de
Megváltóm s Királyom!

Ünnepelj, de ne vesztegelj
ott a jászol mellett.
Azt ismerd meg, kiben minden
ígéret betellett!

Hitet, reményt, békességet,
üdvösséget úgy hoz,
ha eljutsz a kisdedtől a
győzelmes Krisztushoz!

Bódás János

Hírlevelünkbe a december havi áhítatokat

Mundrucz Anett

a Christeens (Magyar Pünkösdi Egyház
Országos Tinédzser Missziója) vezetője

írta

1. Várakozás: „Várjad az Urat, légy erős; bátorodjék szíved és várjad az Urat.” (Zsolt 27,14.)

Az adventi ünnepekör a várakozásról szól. Várjuk, hogy eljőjön a karácsony, Jézus születésének ünnepe, hogy szeretteinkkel, gyülekezeteinkkel együtt lehessünk, kicsit lecsendesedhessünk és meghitt módon emlékezzünk. A gyermekek számára talán még nagyobb izgalom ez a néhány hét: alig várják, hogy elkezdődjön a téli szünet, hogy sok finomságot ehessenek, hogy szánkózhassanak, no és hogy minél hamarabb eljőjön a Szenteste, ahol végre kiderül, mit is rejtenek a gondosan becsomagolt ajándékok.

Várakozni a mai világban nehéz. Mikor instant kávét iszunk és gyorséttermekben eszünk, ahol az íméleinket már a telefonjaink is fogadják, hogy még azt se kelljen kivárni, amíg gép elé ülünk... mindent gyorsan, lehetőleg azonnal. Pedig az életben sok mindenre várni kell: egy gyermek születésére 9 hónapot, fogantatására sokszor még többet, egy tékozló fiú visszatérésére akár éveket. Mintha az Úr jelenlétébe is nehezebb lenne bekerülnünk ebben a felpörgött életben. Pont akkor pittyen a telefon, mikor leülünk Igét olvasni... pont akkor jut eszünkbe valami nagyon fontos tenni-

való vagy egy jó ötlet a munka kapcsán, mikor elmélnék... az Ige mégis arra buzdít, hogy *‘várjuk az Urat’* és erre kétszer is felszólít. Mintha előre látta volna, hogy az utolsó idő emberét duplán kell erre emlékeztetni. Hogy elcsendesedjen, hogy Isten jelenlétében időzzön és az Úrtól akarjon iránymutatást venni. Ne a következő programot, eseményt várjuk, hanem azt, hogy Isten Lelke szóljon hozzánk és vezessen, hogy aztán az előttünk lévő feladatot, szolgálatot hatékony és valóságos módon tudjuk elvégezni. Az ideai advent kapcsán jusson eszünkbe, hogy családjaink mellett Isten is vár ránk és szeretne velünk meghitt időt tölteni!!

2. Hit: „A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés. Ennek a hitnek az alapján nyertek Istentől jó tanúbizonyságot a régiek. ... Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istent keresi, annak hinnie kell, hogy ő van; és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.” (Zsid 11:1-2.6.)

A várakozást és a hitet aligha lehet elválasztani egymástól. Így van ez a mindennapokban is: egy megbeszélte találkozó esetén akkor várunk valakire — már ha késik — akár 20 percet vagy fél órát is, ha meg vagyunk győződve arról, hogy el fog jönni. Bár még nem látjuk, de megígérte, így elhiszük, hogy ott lesz. Isten Igéje tele van ígéretekkal, de néha, mintha kissé türelmetlenek volnánk, ha ezek azonnal nem teljesednek be az életünkben. Pedig a hit, pont ezt jelenti: annyira bízom Istenben, az Ő ígéreteiben, hogy akkor is „tudom”, hogy valami meg fog valósulni, ha annak még semmi előjelét nem látom.

A Zsidók 11-ben több olyan példát is elénk tár az Ige, ahol a hithősöknek sokszor hónapokat, éveket, esetleg évtizedeket kellett várniuk egy-egy ígéret beteljesedésére. Nekünk, akinek már összefűzött Bibliánk van, csupán 2-3 oldalt kell lapoznunk, és tudjuk is, mi egy adott történet vége az Igében. Hogy igen, Noé nem hiába építette azt a hatalmas bárkát, jött az özönvíz, Ábrahámnak valóban megszületett a megígért fiú vagy hogy József álmai is valóra váltak. Ezek az elődeink azonban nem tudtak „lapozni” a rólok írt történetben, hogy lássák a végét, így nagy valószínűséggel ők is átmentek emberi kétségeken, nehézségeken, mások gúnyolódásán. Mivel azonban a HIT emberi voltak, nem hátráltak meg, hanem kitartóan és engedelmesen tették, amit az Úr kért tőlük, és ennek meg is lett a jó gyümölcse!

Nekünk milyen általános érvényű és személyes ígéreteink vannak Istentől? Hogy állunk ezekkel? Mennyire tartjuk őket számon? Mennyire vagyunk kitartóak és valljuk meg nap, mint nap, hogy ugyan lehet még nem látom, de Isten megígérte, így tudom hogy meglesz! Gondoljuk végig, talán évekkal ezelőtti, kissé beporosodott ígéretekről van szó. Lehet, hogy imádságot, lehet hogy cselekvést, vagy épp kitartást igényel. Hit nélkül azonban nem lehetünk Isten előtt kedvesek, de aki őt keresi és azt megjutalmazza! Legyünk hát a hit emberei!

3. Szeretet: „Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mint ha valaki életét adja barátaiért.” (Jn 15,14.)

Mikor a szeretetről beszélünk, talán a legtöbb hívőnek egyből Pál I. levele a Korintusbeliekhez 13. fejezete jut eszébe. Nem véletlen, hiszen nem csak egy gyönyörűen megfogalmazott költemény, de nagyon komoly igazságokat tartalmaz a valódi szeretetről, talán hasznos lehet az ünnepi asztalnál is felolvasni.

Karácsonyt sokan a ‘szeretet ünnepeként’ emlegetik, ami helytálló is, már ha arra gondolunk, hogy Isten annyira szerette az emberiséget, hogy elküldte a Földre a számára legdrágábbat: az egyszülött fiát. Mi lehetne ennél nagyobb szeretet? Ám a történet itt csak elkezdődik. A gyermek megszületik a jászolban, majd felnevelkedik és 30 évesen elkezdheti küldetését: szerte járt és jót tett és meggyógyította az embereket, megszabadította az ördög igájában szenvedőket.

Csodálatos példaként járt előttünk Jézus, bemutatta hogyan kell élnünk az életünket, hogyan kell az embertársainkhoz viszonyulnunk. Ám itt nem ért véget az életműve! A lehangsúlyosabb tett, amivel a világ megváltójává vált a Krisztus, a Felkent, hogy meghalt a keresztfán a mi bűneinkért! Hogy ne kellejen a bűn rabságában élnünk, elhozta a szabadsulást a számunkra! Az Ige maga mondja azt, hogy nincs is ennél nagyobb szeretet! A történet még mindig folytatódik: hiszen harmadnapon feltámadt, ezzel legyőzve a halált és az ellenséget egyszer s mindenkorra. Fantasztikus győzelem volt ez akkor és

az mind a mai napig, ha mi ezt hit által elfogadjuk. Ekkor szabadulhatunk fel a bűneink alól, lehet új életünk, és ilyen módon tudunk bekerülni Isten családjába, és itt a lényeg.

Karácsonykor nagyon helyes módon a családok igyekeznek összegyűlni, minél több időt együtt tölteni, szeretetben, békességben, hogy megemlékezzenek Jézus születéséről. Idén gondoljuk azt is végig, hogy mi magunk döntöttünk már Jézus mellett, mint személyes megváltónk mellett? Isten családjához tartozunk? Hogy állnak ezzel a szeretteink? Hiszen ekkor nyer igazán értelmet ez a hatalmas áldozat, ez a szeretet, ha mi hittel elfogadjuk azt!

4. Reménység: „Sőt, dicsekszünk a megpróbáltatásokkal is, mert tudjuk, hogy a megpróbáltatás szüli az állhatatosságot, az állhatatosság a kipróbáltságot, a kipróbáltság a reménységet; a reménység pedig nem szégyenít meg, mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adott Szentlélek által.” (Róm 5,3-5.)

Sokan élik úgy az életüket, hogy kilátástalanok a körülményeik, folyamatos nehézségekben vannak, anyagi vagy kapcsolati válságokban és emiatt reményvesztettek. Talán közülük jó néhányan nem is várakozva tekintenek az ünnepek elé, hanem összeszorult szívvel, hogy mi kerül majd az ünnepi asztalra, miből veszünk ajándékot a gyerekeknek, hogyan vendégeljük meg az érkező rokonokat. A hívő ember élete nem abban különbözik a nem hívőéktől, hogy nincsenek nehézségei, megpróbáltatásai, hanem abban, hogy másként tekint azokra és másként éli meg a helyzetet!

Pál a fenti igeszakaszban arról ír, hogy 'dicsekszik' a megpróbáltatásokkal, mivel tudja, hogy az egyfajta 'személyiségtréning'. Mert ezek a helyzetek bizony átalakítanak bennünket, jó esetben pozitív irányba. A megpróbáltatásban kitartó hívő megtanul állhatatosnak (kitartónak) lenni, ami által kipróbált emberré válik. Nem olyanná, aki az első nehézségnél fennakad legközelebb, hanem aki kitartóan megy előre, hittel és imával veszi fel a harcot az ellenség és a körülmények ellen. Ebből a folyamatból adódik a reménység, hogy tudjuk, NEM ez a pillanatnyi állapot Isten akarata, hanem ennek vége lesz és jön a győzelem (ha menet közben nem adjuk fel!). A reménység pedig nem szégyenít meg, hiszen a Szentlélek, aki bennünk él, a nehézségekben sem hagy el, sőt táncsol.

A kérdés az, hogy mi hallgatunk-e rá? Figyelünk-e a vezetésére, vagy inkább a magunk eszére támaszkodunk? Ez utóbbi rendszerint kudarcot szokott vallani, és hónapokra, vagy akár évekre is bele tudunk ragadni a nehézségbe. Ezért jusson eszünkbe, hogy Isten gondot visel rólunk, ha mi hagyjuk! Tápláljuk a hitünket, imádkozzunk és böjtöljünk a megpróbáltatásokban és legyünk kitartóak! Isten pedig a reménység Istene, aki elhozza a szabadulás útját!!

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére küldött levélben adják meg az ő e-mail címét, és a következő hónaptól eljuttatjuk arra a címre is hírlevelünket!

Testvéri szeretettel: „Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői